

Kiállítás és könyvbemutató volt a KREK-székházban

Kulturális délutánt tartottak vasárnap a Királyhágómelléki Református Egyházkerület székházában a Partiumi Magyar Művelődési Céh (PMMC), a Janus Pannonius Szakkollégium, valamint Tökés László Központi Irodájának közreműködésével.

A székház előcsarnokában **Kristófi János** festőművész alkotásaiból nyílt kiállítás, akit a jelenlévők nem csak kiemelkedő munkái kapcsán, hanem 87-ik születésnapja alkalmából is köszöntöttek. A tárlatot **Holló Barna** képzőművész méltatta, aki elmondta, Kristófi Jánosnál a stílus azt a hangulatot jelzi, amellyel a művész az alkotás pillanataiban éppen rezonál, s ez adja meg festményei sokszínűségét is. Az 1954 óta Váradon élő ünnepelt megköszönte barátjának a dicséret szavakat, majd **Tökés László** vette át a szót. Az EP-képviselő kifejtette, az alkotó műveiben láthatóan érvényesül egyfajta sugárzó szakralitás és hitbéli irányítottság, majd hozzátette, az igazi művészet soha nem szakad el a gyökereitől, hanem visszavezet a művészet őstörténetébe. A vernisszázsi ünnepi hangulatát **Székely István** és két tanítványának muzsikálása erősítette.

Mindezek után az érdeklődők az épület dísztermében gyülekeztek, ahol **Szóczy Árpád** Kanadában élő neves filmrendező *Temesvár – A romániai forradalom kitörésének valódi története* című tényfeltáró könyvét mutatták be, amely a tavaly Nagyváradon és Erdély-szerte bemutatott *Drakula árnyékában* című film bővített tartalommal szolgáló

Holló Barna és Kristófi János

könyvváltozata. Az eseményt **Györbíró András**, a Janus Pannonius Szakkollégium tudományos igazgatója moderálta, majd **Antal János**, Tökés László egyháziügyi tanácsosa méltatta a könyvet. Az európai parlamenti képviselő munkatársa elmondta, a könyv 65 interjúalany vallomásaiból áll össze, valamint olyan adatokat is tartalmaz, melyekhez a szerző a román és a magyar titkosszolgálat levéltárában fért hozzá. A besúgókat is leleplező, három nyelven – angol, magyar, román – megírt könyvet két héttel ezelőtt Brüsszelben, az Európai Parlamentben is bemutatták angolul.

Szóczy Árpád elmesélte, a nyolcvanas évek végén együtt dolgozott Tökés László bátyjával, Istvánnal, akivel sokat beszélgettek az akkori erdélyi magyarság helyzetéről, s végül egy fantasztikus összefogásnak köszönhetően – az észak-amerikaiak és a magyarországiak pénzügyűjtést szerveztek – két kanadai francia újságíróat küldtek el a

temesvári titkos misszióra. Michel Clair és Rejean Roy azért tette meg ezt a hosszú és veszélyes utat Temesvárig, hogy Tökés Lászlóval készítsenek egy azóta már történelmi fontossággal bíró interjút, amelyet azonban a világon egyetlen televíziós társaság sem volt hajlandó sugározni – sem Amerikában, sem Magyarországon, sem Romániában –, ám 1989. július 21-én végül mégis adásba került a magyar televízió révén. A szerző kifejtette, ő angolul írta meg a könyvet, magyarra Antal János fordította, a román verzió pedig februárban kerül majd bemutatásra.

Tökés László elmondta, napjainkban is sokan mondják, hogy a '89-es forradalmat ellopták, s ez két okból is igaznak bizonyult: egyrészt, szerinte utólag spekulatív és manipulatív módon meg lettek hamisítva a történelmi adatok, másrészt pedig sokan a lebuktatott zsarnokok és „secusok” közül haszonélvezői a jelenlegi rendszernek. Tökés kijelentette: a harc még most sem szűnt meg, a titkosszolgálat a mai napig is jelen van ebben a korrumpált társadalomban, melynek letisztulásáig semmilyen pozitív változás nem várható.

Ezt követően a jelenlévők meglephetek egy húszperces kisfilmet, amelyből kiderült többek közt az is, hogy a könyv két és fél év alatt íródott, s az interjúkat öt ország tizenkét városában készítették. A film levetítése után a közönség kérdéseket tehetett fel a könyv írójának.

Péter Tímea Melinda

Búcsú a világ és a fény szerelmestől

Elhunyt Jakobovits Miklós váradai festőművész

Soha nem lehet felkészülni arra a percre, amikor egy kegyetlen telefonhívás arról értesít, hogy egy régi ismerős, egy jó barát örökre eltávozott. A tudomásul vétel első megrökönyödése, a meghökkenő, félelmetes csend, az egymásra nézés és a torkok összeszorulása, ahogy kimondjuk, kimondtuk hétfő reggel a szerkesztőségi irodában: vasárnap elhunyt Jakobovits Miki. Mert szinte kivétel nélkül valamennyi váradai újságíróval jó barátságban volt, kiállításokra hívott bennünket, s az elmúlt esztendőben nem egyszer az ő tárlatai tették színessé a helyi magyar lapok kulturális oldalait, de ha bármilyen festéssel, művészetekkel kapcsolatos kérdésben megkerestük, készségesen jött, válaszolt, s örült annak, hogy mások is keresik a színeket, formákat megmutató fényt. Mert ahogy nemrég egy művész barátja megfogalmazta, Jakobovits Miklós „a világ és a fény szerelmese” volt, az atomkorban is megmaradni merő és alkotni tudó reneszánsz mester. Azt hiszem, Miklós nemcsak látta a világ fényeit és árnyékait, hanem szeretni is merete ezeket, valami különös cinkos, művészi tisztelettel, s ebbe a szeretetbe belefért a csendes hála is, amikor munkásságát magas rangú képzőművészeti díjakkal (egyebek között Kulturális Érdemrend, Romániai Örmények Szövetsége Művészeti Díja, Munkácsy Mihály-díj, Magyar Érdemrend középke-

resztje) jutalmazták. Így viszszagondolva ki merem jelenteni, Miklós nemcsak megnézni és meglátni merete a világot, hanem megmutatni is. És nemcsak úgy, ahogy ő álmodta azt vászonra, hanem ahogy több más művésztársa megtette. Keresgélve emlékeim között, eszembe jut az is hogy, több olyan tárlaton voltam az elmúlt években, ahol Miki is ott volt, s ha ismeretlen, messziről jött művész mutatta meg alkotásait, ő mindig odajött hozzám, s szólt, menjek, mert bemutat a művészenek, mert olyan az az ember, akit meg kell ismerni, látni kell, talán írni is róla, mert új, mert más, mert még egy villanás a világ fényeiből. Egy ideje láttuk, tudtuk, hogy beteg, de mert nem szólt, nem panaszkodott, tartással viselte sorsát, úgy vélem, sokan voltak úgy, hogy nem akartuk, nem mertük szóvá tenni, hogy a fényeknek, ennek a szép és kegyetlen világ fényeinek árnyékát látjuk arcán, tekintetében. Az eset már mozdulatlan marad műtermében... a következő vászonra nem kúsznak színek és formák, az a fény, az ő fénye múlt időbe lényegül. Azonban ez a múlt úgy marad itt, hogy sokáig, nagyon sokáig emlékezteti majd a látni merőket arra, hogy Jakobovits Miklós itt élt Váradon, és itt volt szerelme a világnak és a fénynek. Nyugodj békében, Miki, emlékedet megőrzi azok, akik látták fénykereső álmaid vászonra vetett kiáltásait...

Szöke Mária

Tökés László, Györbíró András, Szóczy Árpád és Antal János

Az új évben is My Fair Lady

Bár a Szigligeti Társulat *My Fair Lady* című előadásának szilveszteri bemutatójára majd minden jegy elkel, a musical kedvelői nem maradnak le semmiről, hiszen akinek nem sikerült belépőt váltania az előadásra, az új év második napján megtekintheti a produkciót. A **január 2-án, szerdán 19 órától** műsorra kerülő előadásra érvényes jegyárak: a központi páholyokba 50 lej, az oldalpáholyokba és a zsöllyébe 40 lej, az erkélyre pedig 30 lej. Jegyeket a színház pénztárában lehet váltani keddtől péntekig 11–13 és 17–19 óra között, illetve egy órával az előadások előtt. Online jegyvásárlásra is van lehetőség a www.szigligeti.ro, illetve a www.biletmaster.ro honlapon. Továbbá a Szigligeti Színház felhívja azon bérletesek figyelmét, akik még nem váltották ki bérletkártyájukat a 2012–2013-as évadra, hogy ezt megtehetik a színház pénztárában keddtől péntekig 11–13 és 17–19 óra között.

TÉLI TÁRLAT ♦ A Tibor Ernő Galériában (TEG) **december 19-én, holnap 17 órakor** megnyitják a tagság közös téli kiállítását. Közreműködik S. Németh Katalin előadóművész. Zenei momentumokról Trifán László és Kinda Péter gondoskodik.

TÁRLATNYITÓ ♦ A Visual Kontakt Egyesület szervezésében *Flagged* címmel tárlat nyílik a Fő utca 47. szám alatti Laborator.Visual.Kontakt Galériában **december 21-én, pénteken 19 órától**.

Jakobovits Miklós életének 77. évében, hosszan tartó súlyos betegség után vasárnap este elhunyt.

Jakobovits Miklós Kolozsváron született 1936-ban. 1959-ben diplomázott a Ion Andreescu Képzőművészeti Főiskolán. 1997 óta a Barabás Miklós Céh elnöke. Fontosabb díjai: a Magyar Köztársasági Érdemrend tisztikeresztje (2002); Munkácsy Mihály-díj (2003); A kortárs romániai kultúra kiválósága (2010); a Magyar Köztársasági Érdemrend középkeresztje (2012).

Festészetét a szürrealizmus egykori eredményeire támaszkodó, a művészi groteszk lehetőségeivel hatáson élő képalkotás jellemzi. A 80-as években a festőiség utáni absztrakció és az olasz arte povera hatása jellemzi táblaképeit, de végig megőrzi a kivitelezés művészetét. Feleségével, Jakobovits Mártával több kerámiai alkotótelepen járt, témáinak plasztikai megformálása, az agyag lehetőségei foglalkoztatták. Írt esztétikai tanulmányokat, kisesszé-

ket, kiállítás kritikákat, művészeti jellegű útirajzokat. Alexandru Sășianuval létrehozta a Nagyvárad Egyházművészeti Barokk Képtárát. A Nagyvárad Ady Társaság és a Keresztény Kutató Központ alapító tagja. 1965 óta mintegy húsz egyéni kiállítása volt, több kötete is megjelent.

Temetése **holnap, december 19-én 14 órakor** lesz a Rulikovszki temető Steinberger kápolnájából.